BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

EXEMPLARUL { In România 9 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 21.453/939

Nr. 279 Joi 10 Octombrie 1940

10 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

ROMÂNIZAREA ȘI RAȚIONALIZAREA IMPORTULUI

Printre multele inițiative de bună rânduială luate de noul regim, în scurtul timp dela instalarea sa și în atâtea sectoare de ordin public și particular, nu trebue trecută cu vederea nici aceea de a se revizui poziția importatorilor și dreptul lor la cote de import.

Stabilirea unei ordine — a unei ordine românești — era o necesitate de mult simțită în acest important compartiment al vieții noastre economice, care, datorită unei miopii vinovate a factorilor noștri de răspundere și, parcă, unei conspirații tacite a noastră, a tuturor, fusese abandonat ca un monopol exclusiv, aproape numai străinilor.

Când o firmă românească se încumeta să încerce marea cu degetul, introducând cerere de cotă, se lovea de măsura — lipsită de orice rațiune — a consacrării situațiilor câștigate, de care beneficiau numai firmele înscrise pe tabloul de cote, tablou care rămăsese nerevizuit de vreo trei ani de zile.

Diriguitorii destinelor noastre economice nu-și băteau capul să țină seama nici de necesitatea afirmării din ultimii ani a primatului românesc în comerț și industrie, nici de împrejurarea că sub impulsul curentului desvoltat sub egida acestui primat, inițiativa elementului autohton începuse să se miște, dând naștere la o serie de întreprinderi proaspete cu capital, conducere și muncă românească.

Cunoaștem apoi atâția tineri români harnici, pricepuți, dornici să ia locul străinilor la reprezentarea intereselor diferitelor case din străinătate — în deosebi din Germania și Italia — care lucrează cu România, unii din ei obținând importante credite în mărfuri și toate înlesnirile din partea acestora, dar cari, toți, până la urmă și-au văzut năruite toate sforțările din cauza totalei rele voințe, a piedicelor și mizeriilor nemaipomenite întâmpinate la autoritățile noastre și în deosebi din cauza acelui „non possumus" invariabil, ce li se opunea la acordarea dreptului la cotă celor cari nu figurau pe faimosul și diabolicul tablou.

Iată însă, că guvernul actual vine să strice și în acest sector aranjamentele în familie, scoțând și acest vast câmp de axploatare judaică — importul — din mâinile unor acaparatori neîndurați.

Prin decretul-lege nr. 3368 din 4 Oct. a. c., toate înscrierile în registrul importatorilor, cum și cotele fixate până în prezent firmelor importatoare se anulează, pentruca înscrierea în registrul importatorilor și fixarea de cote să se facă pe bază de cereri noui, ce urmează să se depue direcției reglementării importului din ministerul economiei naționale, cel mai târziu până la 31 Oct. 1940.

Cu acest prilej se va putea da satisfacție tuturor firmelor românești, care până acum au fost ținute la ușe; se vor trece apoi prin control riguros toate firmele solicitatoare, spre a nu se mai strecura la cote atâția importatori de contrabandă și intermediari traficanți, cari își speculau dreptul la cotă la bursa cafenelelor.

Dar, odată cu începutul de românizare a comerțului de import și cu controlul calității de importator, menționatul decret oferă și putința unei trieri și unei ordine de preferință a articolelor importate, pentru ca disponibilitățile noastre de devize să fie folosite în principal pentru aprovizionarea cu materii prime de absolută necesitate.

Este o măsură salutară, din toate punctele de vedere bine venită.

SPOR LA MUNCĂ!

de I. VION

Imens lan de grâu în primăvară, tineretul românesc din mișcarea legionară, în simbolicele cămăși verzi, a defilat pe străzile Capitalei, apăsând militărește pasul în fața tribunei instalată lângă statuia lui Mihai Viteazul, a aceluia care rămâne pentru totdeauna afirmarea năzuinței supreme a neamului nostru: unirea.

In momente grele și penibile a venit triumful celor cari, cu o dinamică și generoasă dârzenie, au pornit lupta pentru refacerea morală a țării, pentru instaurarea unui regim de dreptate și de lumină, pentru valorificarea meritelor reale, pentru asigurarea unui trai omenesc tuturor celor ce trudesc în toate domeniile muncii constructive.

In sufletele îndoliate ale românilor ce au asistat cu zăgăzuită revoltă la tragica sfâșiere a fruntariilor înălțate pe postamentul construit din osemintele, și cimentat cu sângele a 800.000 de vieți, o rază de speranță a adus verdele legiunilor în căldura târzie a soarelui de toamnă.

Porniți din mijlocul poporului, ale cărui lipsuri le cunosc; maturizați prin suferință; cu energiile călite de acel amestec de chin și răbdare care formează baza caracterului neclintit; crescuți la școala jertfei de sine, legionarii sunt chemați astăzi să realizeze idealul preconizat de promotorul mișcării, Corneliu Codreanu, ideal care reprezintă nădejdea de mai bine a unui neam oropsit de soartă și de nevolnicia conducătorilor.

O viață nouă își anunță zorile în clipele când trupul țării sângerează încă, prin rănile ce nu pot fi închise decât printr'o reparare a cruntei nedreptăți ce ni s'a făcut.

O viață nouă nu înseamnă o lume nouă. Să nu uităm că elementul uman rămâne același, dacă nu pornim dela ideea că o viață nouă înseamnă repunerea în valoare a tuturor principiilor morale, atât de desconsiderate în epoca materialistă de după războiu.

Șeful mișcării legionare, d. Horia Sima, salutând pe conducătorul Statului, generalul Antonescu, a zugrăvit starea de fapt: „Astăzi, Dinastie și Stat, Poporul Român, generalul Antonescu și Mișcarea Legionară alcătuesc o forță unitară și un bloc indestructibil".

Accentuând ideea de bază, conducătorul statului, generalul Antonescu, a ținut să sculpteze țelurile acestui bloc, „al cărui drum e cinstea; a cărui putere e munca și a cărui jertfă constitue arma de luptă".

Izbânda în credința dăruită în întregime Patriei, se va realiza prin respectul față de om, prin respect față de dreptate și de lege; prin cinstirea proprietății și a hărniciei; prin mândria obștei românești; prin înălțarea neamului și prin unirea sfântă a tuturor fiilor vrednici, — a completat conducătorul Statului.

Toți cei cari au trează conștiința răspunderii, își dau seama ce uriașă povară le-a lăsat trecutul într'o țară în care „geamătul granițelor" se transpune peste atmosfera de griji mari ce începe cu tragica soartă a fraților rămași dincolo de fruntarii, cu situația fraților veniți în refugiu, cu permanenta preocupare a claselor producătoare în goana după pâinea cea de toate zilele...

Nu cer minuni cei cărora le-am citit nădejdea și încrederea în ochii în cari se reflecta verdele speranței, iluminat de târzielnica strălucire a Soarelui de Octombrie!

Disciplinat, cuminte, sobru, legat de pământul presărat cu crucile sub cari odihnesc străbunii, răspunzând la invocarea drepturilor Coroanei „Sfântului Ștefan" cu drepturile pe cari ni le dă coroana de lauri a marelui Traian,—cum atât de plastic a sintetizat con-

(Continuare in pag. 2-a)

GIBRALTARUL

Gibraltarul, în timpul alarmei anti-aeriene

NOUA FRONTIERĂ ROMÂNO-UNGARĂ

CARE ESTE CARACTERISTICA EI

de R. SEIȘANU

Frontierele statelor europene până la 1914 au fost trasate după diferite criterii și interese: istorice, geografice, economice, strategice, sau etnice.

După războiul mondial, când s'a căutat să se stabilească o nouă ordine în vechiul continent, care să asigure mai bine pacea între națiuni, criterium etnic a fost considerat superior celorlalte, prin caracterul său obiectiv și prin putința ce oferea națiunilor să îndeplinească unificarea lor teritorială, politică și spirituală. Cum însă frontiere ideale etnice nu s'au putut trasa din cauza infiltrațiilor elementelor de alte origini etnice în blocurile naționale, atunci s'a recurs la combinarea criterium-ului etnic cu celelalte, considerate secundare.

Dacă examinăm acum, cu spirit perfect obiectiv, traseul și zona frontierei româno-ungare, așa cum au fost determinate prin arbitrajul dela Viena, ce constatăm? Că această nouă frontieră, ce ni s'a impus, nu corespunde niciunuia dintre criteriile amintite și nici unei formule combinate. Această frontieră nu este istorică, căci Transilvania a constituit totdeauna un principat aproape independent în frontierele sale străvechi și niciodată în trecut n'a fost separată prin frontiere artificiale, care să-i sfarme unitatea sa istorică.

Această frontieră nu este naturală-geografică, fiindcă Transilvania din punctul de vedere geografic formează o unitate, o regiune caracterizată prin configurația sa și care se sudează cu toate celelalte ținuturi românești învecinate. Ea nu poate fi divizată geograficește.

Această frontieră nu întrunește nici condițiile unei frontiere economice, căci Transilvania întreagă este strâns legată de țara Românească și eșirea sa la mare apropiată o formează Dunărea maritimă și Constanța. S'a dovedit, în cei 22 de ani dela unire, că Transilvania s'a dezvoltat economicește și industria sa a făcut progrese, numai prin relațiunile sale firești cu celelalte ținuturi românești. Se știe că sub fostul regim maghiar dela 1867—1918, Transilvania a suferit atât de mult în domeniul economic, în cât o parte din populația sa rurală a emigrat în America; iar o parte din cea rămasă a căzut în mizerie. Acum, prin trasarea nouei frontiere, partea Transilvaniei ocupată de Ungaria va suferi și mai mult din cauza ruperii legăturilor sale firești economice cu România.

Trasarea nouei frontiere nici din punct de vedere strategic nu corespunde cerințelor siguranței, căci pretutindeni este vulnerabilă.

Ea nu corespunde nici criterium-ului etnic, care în epoca noastră este cel principal în materie de frontiere stabile și bine definite.

Vom dovedi că pe întreaga zonă a frontierei româno-ungară, în teritoriul ungar, comunele românești, sau cu majorități românești, formează un cordon neîntrerupt de la punctul extrem de la vest, — sectorul Salonta — și până la punctul extrem dela sud — sectorul Covasna.

Iată tabelul cu indicația comunelor românești și cu repartiția etnică a populației lor după datele recensământului nostru din 1930 din zona ungară a actualei frontiere ce a rupt Transilvania în două:

Comunele românești din zona ungară a frontierei Transilvaniei

Ținutul Bihor

			Români	Maghiari	Alți
Com.	Ciumeghiu	2441 locuitori	2211	217	19
„	Tulca	3673 „	3513	86	74
„	Tămașda	1962 „	1001	796	165
„	Homorog	1807 „	1723	73	11
„	Bicaciu	1312 „	624	95	593
„	Apetățul	738 „	716	6	16
„	Betfia	603 „	600	—	3
„	Chișirid	818 „	810	8	—

(Continuare in pag. 2-a)

REZULTATUL UNUI CONTROL INOPINAT LA UN REGIMENT DE ARTILERIE

Sancțiuni aplicate din ordinul d-lui general Antonescu

COMUNICAT

Subsecretarul de Stat al M. A. N. pentru Armată, a efectuat în ziua de 6 Octombrie 1940, un control inopinat la un regiment de artilerie din provincie, unde a constatat că s'au întocmit acte administrative necinstite și că hrana trupei era de foarte proastă calitate.

Aceste stări de lucruri dăinuiau de foarte multă vreme.

Domnul General ION ANTONESCU, Conducătorul Statului, a aprobat următoarele sancțiuni:

1. Trecerea din oficiu în rezervă, prin aplicarea art. 58 din Legea înaintărilor în armată, a lt.-col. Ionescu D. Ion, comandantul regimentului și a maiorului Caloenescu Valeriu, ajutorul comandantului, pentru motivul că timp de 6 luni au fost complici la furturile ce s'au făcut din hrana trupei și a cailor și pentrucă au întocmit și aprobat acte false.

2. La serviciul de aprovizionare al acestei unități au funcționat în acest timp, doi ofițeri de rezervă evrei, cari vor fi arestați și dați în judecată.

3. Intreaga chestiune a fost trimisă în cercetarea Parchetului militar.

4. Generalul Marinescu I. Alexandru, comandantul brigăzii respective, a fost trecut din oficiu în rezervă conform art. 58, pentru desinteresare completă față de traiul trupei și îngrijirea cailor din unitățile sale și pentrucă, prin lipsa de control, a prilejuit să se irosească avutul Statului.

PUBLICAȚIA GERMANĂ „VOLKSTUM IN SUD-OST"

DESPRE STRUCTURA ETNICĂ A ARDEALULUI RĂPIT

„In Nordul Transilvaniei se găsește, din cele mai vechi timpuri, unul din centrele etnice și politice cele mai puternice ale românismului"

Berlin, 7 (Rador). — Sub titlul „Minoritatea românească din noua Ungarie, cunoscuta publicație vieneză „Volkstum in Sud-Ost", ocupându-se de structura etnică a Ardealului de Nord revenit Ungariei în urma arbitrajului dela Viena, după ce amintește că tocmai partea de Vest a Ardealului, cât și a Maramureșului, regiuni ce aparțin acum Ungariei, **sunt patria de origină a Românilor,** scrie textual următoarele:

„Populația cea mai numeroasă în regiunea încadrată de curând la Ungaria o formează însă Românii. Ei sunt în număr de 1.171.534 suflete și formează 49% din întreaga populație a regiunii. Așezarea Românilor se întinde în primul rând în regiunea Maramureșului și Ardealului de Apus după cum urmează: în județul Năsăud locuesc peste o sută de mii de Români, alături de nici măcar 7.500 de unguri; în județul Someș locuesc circa 170.000 de Români și abia 34.000 de unguri; în Maramureș trăesc 93.000 de Români, alături de abia 11.000 de unguri; Românii formează așa dar majoritatea populației rurale.

Pe de altă parte, Românii din Nordul Transilvaniei și din Maramureș aparțin Bisericii greco-catolice și au din cauza aceasta legături mai strânse cu Occidentul decât partea de Sud a României, care este greco-ortodoxă. Cu toate acestea, **tocmai aici în Nordul Transilvaniei se găsește din cele mai vechi timpuri unul din centrele etnice și politice cele mai puternice ale românismului, în regiunea muntoasă a Maramureșului, care este unul din cele mai vechi centre ale culturii românești.** Dar și partea de Sud a văii Someșului este o regiune pur românească. Așezările românești pătrund adânc până în Câmpia Tisei și depășesc chiar în câteva locuri fosta graniță româno-maghiară. **POPORUL ROMÂN A FOST ADÂNC SGUDUIT DE CEEACE S'A HOTĂRÂT PRIN ARBITRAJUL DELA VIENA.**

Teama că statul maghiar va deslănțui acum, ca și înainte de războiul mondial, în regiunile trecute Ungariei, o insistentă politică de desnaționalizare, stăpânește cercurile largi ale Românilor ardeleni. Este mare numărul familiilor în care trăește încă vie amintirea martiriului poporului român din Ardealul de dinainte de războiul mondial: trăește încă conducătorul Românilor ardeleni, Iuliu Maniu, care decenii dearândul a luptat în Parlamentul maghiar pentru drepturile poporului său. Trăesc deasemeni alte numeroase personalități cari dacă până acum au fost în opoziție față de Iuliu Maniu, acum au fost aduși de situație din nou pe primul plan.

Românii din Transilvania nădăjduesc să găsească în lupta lor națională un sprijin puternic în organizarea Bisericei greco-catolice și greco-ortodoxe. Și în Ungaria dinainte de războiu Biserica Națională a apărat cu succes interesele poporului român, în ciuda tuturor piedicilor puse de unguri.

Vorbind în aceeași ordine de idei de reforma realizată de Românii din Ardeal, revista „Volkstum in Sud-Ost" scrie:

„Reforma agrară a fost însă o măsură care nu s'a îndreptat numai împotriva nobilimii maghiare, ci a căutat și în Vechiul Regat să creieze o situație mai justă în ce privește stăpânirea pământului. Ar fi o greșală dacă reforma agrară românească s'ar anula complect de către statul maghiar, luându-se astfel Românilor lipsiți de pământ orice posibilitate de trai.

Acordul încheiat la Viena ține seamă într'o dispoziție specială de faptul că acum mai mult de un milion de români fac parte din statul de naționalități, care este noua Ungarie și obligă guvernul maghiar să acorde acestor cetățeni de naționalitate română aceleași drepturi politice ca și locuitorilor maghiari ai Ardealului.

Cercurile românești pun mare preț pe această dispoziție a acordului dela Viena. Ministrul de externe al Ungariei, contele Csaky, a vorbit după înțelegerea dela Viena de Ungaria, afirmând că aceasta devine un stat de naționalități și cerând poporului său să ia față de celelalte naționalități o altă atitudine decât cea de până acum. Se va vedea în viitorul apropiat în ce măsură cuvintele contelui Csaky au căzut pe pământ rodnic. Astăzi trăesc în Ungaria peste trei milioane jumătate de nemaghiari, Românii constituind grupul etnic cel mai puternic și singurul care a trăit în ultimii 20 de ani în deplină libertate. Trebue deci să se țină seama de acest fapt".

COMENTARII ITALIENE IN LEGĂTURĂ CU PACTUL TRIPARTIT

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Roma, 7. — Declarațiile primului ministru japonez Konoye relativ la pactul tripartit și America, a suscitat mare interes în cercurile politice, cari acum așteaptă să știe cum au fost ele primite și în Statele Unite.

Intr'un comentariu al ziarului „Tribuna", cuvintele primului ministru japonez sunt arătate a fi pline de realism, adăogând că cele trei puteri semnatare ale acestui pact nu ar dori nimic mai mult decât o colaborare cu Statele Unite într'o lume reînoită și odată pentru totdeauna pacificată.

Presa italiană publică un scurt comunicat prin care se află că gazetarul american Herbert Mateild a fost invitat să părăsească Italia, pentru o corespondență a sa trimisă lui „New-York Times", în care afirma în mod mincinos că Italia și Axa s'ar amesteca în alegerile prezidențiale din America, voind în felul acesta să turbure raporturile dintre aceste țări. „Giornale d'Italia", comentând această expulzare, o califică ca un act de clarificare a politicii italiene și a raporturilor sale cu America. Intre altele, ziarul mai sus numit spune: Acest plan nu există și nici nu poate exista. S'a mai spus că pe Italia n'o interesează întru nimic dacă Roosevelt va fi sau nu reales, sau dacă el este pentru pace sau pentru războiu. Italia știe, ca și Germania, că va învinge în războiul împotriva Angliei. Nu are motive de a se preocupa de atitudinea diverselor țări, sau de eventualitatea unor noui aliante pe cari le-ar încheia Anglia. Italia nu admite însă să fie creată vreo confuzie asupra politicii sale clare. Italia nu se amestecă în politica Americii și cere ca și cetățenii Statelor Unite să nu se amestece în chestiunile sale.

Ziarele romane referă că expertul militar al lui „Reuter" a inventat un nou plan împotriva Germaniei, și anume ca flota engleză să urce pe Marea Adriatică și să atace Germania pe la Triest. Asemenea plan fantastic a suscitat ilaritatea cercurilor politice. Presa de aici ridiculizează ideea aceasta, adăogând că asemenea enormități nu se pot scri decât în Anglia, unde presa se bazează pe perfecta ignoranță a poporului englez pe tărâmul geografiei.

E. C.

BOMBARDAMENTE

In urma bombardamentului efectuat de aviația germană. — O vedere a străzilor din preajma docurilor din Londra

MĂSURI CONTRA EVREILOR IN OLANDA

Amsterdam, 7 (Rador). — *Corespondentul agenției „Stefani" transmite următoarele:*

Evreii și semi-evreii nu vor mai fi primiți în funcțiuni publice, școli și instituțiuni subvenționate de stat.

Chiar și arienii căsătoriți cu evrei vor fi concediați.

PE MARE

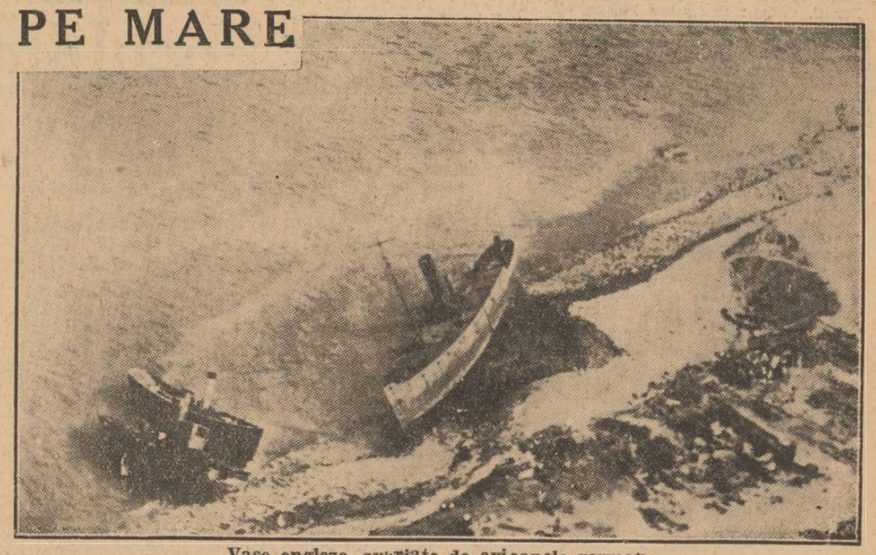

Vase engleze, avariate de avioanele germane